

Bitvy králů a vítězství Abramovo

Pořadí v lekci

4

Genesis 14

Postřehy pro učitelku

- Údolí Jordánu, Sodoma a Gomora, je úrodné. Jako na každém pohodlném a výhodném místě by tam mnoh lidí chtělo být. Proto se o taková místa svádějí neustálé boje. Jako v politice, ve velkém obchodu, v televizi, populární hudbě, u filmu atd. Každý, kdo chce žít ve „velkém světě“ s tím musí počítat, aby pak nebyl překvapen.
- Jak uvidíme z vyprávění o zničení Sodomy, Lot zůstal spravedlivým i v tomto prostředí. Ne každý bohatý, mocný a slavný musí být zkažený. I zde se najdou spravedliví lidé.
- Vidíme ovšem, že se Lot „sveze“ s obyvalety Sodomy, na které dopadne neštěstí.
- Všichni, kdo se zatím Kedorlaómerovi postavili, pohráli. Každému totiž šlo jen o jeho prospěch – to byla jejich slabina a každého takového jde nějak porazit. Vítězní králové jsou v noci zaskočeni – získali kořist a myslí si, že tím vše skončilo. Abram bojuje za někoho, koho má rád, i v tom je jeho síla. Abram není zapletený do místních sporů, nikomu nic nedluží, není na ničí straně – proto teď může být rozhodčím, rozhodnout ten boj.
- Abram si může dovolit bojovat s králi, protože podle Božího zaslíbení patří celá ta země jemu. Proto se s ním také král Sodomy a král Malkisedek setkávají v Dolině královské. Jsou králové a uznávají, že Abram také.
- Malkisedek je kněz Boha nejvyššího. Zatím to vypadalo, že Abraham je první věřící. Ano, příběh víry jím začíná. Ale nikdo nikdy není „prvním věřícím“. Víru máme vždy s

někým společnou a vždy byl někdo věřícím před námi. Malkisedek je navíc král a kněz – takže má jistě i nějaké následovníky, je tu už nějaká „církev“. Tedy, k podstatě víry patří, že nikdo v ní není první ani sám – ani Abram.

- Malkisedek mluví o Bohu Nejvyšším. jemuž patří nebesa i země. Snad všechna pohanická náboženství uznávají nějakého nejvyššího boha stvořitele, který se však podle nich stáh ze světa a místo něj vládou mladší bohové. Tohoto stvořitele pohané buď neuctívali vůbec, nebo měl třeba jen jeden chrám, který téměř nikdo nenavštěvoval. Když Malkisedek mluví o Nejvyšším, není to asi pro lidi kolem něco neznámého. Ale nikdo krom Malkisedeka a Abrama nevidí důvod tohoto Boha uctívat. Asi jako dnes téměř každý uznává existenci nějaké „nejvyšší síly“, ale svůj život věnuje menším, přizemnějším věcem.
- Malkisedek přináší chléb a víno. To sice tehdy byly nejběžnější potraviny (pít vodu bylo v tom horku často o strach, jídelniček nebyl nijak pestrý); přece však Malkisedek vystupuje v příběhu jako předobraz Krista chléb a víno jako předobraz Večeře Páně.
- Abram si odmítá nechat kořist od sodomského krále. To proto, že každý dar a každá laskavost nás zavazuje, pokud si máme zachovat slušnost a čestnost. Proto má člověk přijímat dary a laskavosti jen od toho, koho si váží, kdo má rád a komu CHCE být vděčný. Abram měl v tomto boji úspěch také proto, že nestojí na ničí straně, není do ničeho zapleten. Kdyby od Sodomského krále přijal dar, už stojí na jeho straně. A až vypukne další válka, bude považován za spojence Sodomy. A hlavně: Ten, komu chce Abram za všechno vděčit, je Hospodin.
- Abram ale také nezapomíná, že jeho zásady jsou jen jeho. Nečeká, že je budou dodržovat ti, kteří v Hospodina nevěří. Proto říká: „Anér, Eškól a Mamre, ti ať vezmou svůj podíl.“

Kulisy příběhu

- Příběh se odehrává na místě, kde je dnes Mrtvé moře. Mrtvé moře je tak slané, že se tam člověk může položit na hladinu a třeba si číst knížku a nepotopí se.

- Asfaltové jámy: Asfalt se používal jako dnes malta – spojovaly se jím cihly.
- Lota odvádějí do zajetí: Když bylo nějaké město poraženo, dovedly jeho obyvatele jako otroky. Ti pak svým přemožitelům museli sloužit a dělat za ně všechnu práci. Dělali vlastně všechno, co dnes za nás dělají stroje. A jako na stroje se na ně jejich páni dívali.
- Malkisedek dává Abramovi požehnání. Požehnání je, když někomu přejeme, aby se mu dobře dařilo. Tak trochu požehnání je i to, když říkáme druhým „dobrý den“. Když Malkisedek žehná Abramovi, přeje si tím, aby mu Bůh pomáhal a pevně věří, že mu Bůh pomůže. Když dostaneme požehnání, znamená to, že s Bůh chce, aby se nám dobře dařilo a my se máme s jistotou pustit do toho, co děláme – Bůh nám „fandí“.

Co by si děti mohly donést

- Bohatství, hezké věci, pohodlný život, nejlepší hračky atd. – to by chtěl mít každý. Proto se o to budou všichni přetahovat. Kde je bohatství, sláva a moc, tam také bývá nebezpečno – hodně podvodů, hádek atd. Není špatné být bohatý, slavný, mít se dobře. Ale na člověka pak hodně lidí číhá. Kdo chce hodně, musí si dávat pozor, aby se z něj nestal zlý člověk. Lot si pozor dával.
- Ale protože byl uprostřed zlých, přišlo na něj spolu s nimi neštěstí.
- Abram byl spokojený s tím, co měl. Od nikoho nic nepotřeboval, nepřidal se na žádnou stranu. Proto byl svobodný a mohl rozhodnout ten boj. Když jsou děti spokojené s tím, co mají, nemusí se s nikým hádat. Děti mají poslouchat rodiče a dospělé, ale od ostatních dětí si nemají nechat poroučet. Ani se nemají s nikým spolčovat proti druhým. Mají se dobře chovat ke všem a pak budou silnější než všichni ostatní – jako Abram.
- Abram se zastal Lota. Máme se zastávat svých sourozenců, bratranců a sestřenic a vůbec rodiny. Jsou to jediní lidé, které na světě máme. Až budou děti staré, třeba jediný, kdo jim z rodiny zůstane, budou jejich bratr nebo sestra (podat nějak citlivě,

abychom je nevydělali :-)). Člověk musí být odvážný, když ubližuje někomu, kdo je mu blízký a koho má rád.

- Malkisedek je kněz Boha Nejvyššího – našeho Boha. Věřící nikdy není sám a nikdy není první, kdo věří. Vždy je někdo před ním a vedle něj. Kdo věří, není nikdy sám.
- Abram nechce nic pro sebe. Každý dárek totiž zavazuje. Když nám třeba dá nějaké dítě nějakou hračku, vždycky pak může říci „dal jsem ti tu hračku a ty teď pro mě musíš udělat to a to“. Proto má člověk brát dárky nebo pro sebe nechat něco udělat jen ty, kterým věří, má je rád a chce jim být vděčný.
- Ale pro svoje společníky odměnu chce. Děti jsou věřící. Vědí o Bohu, vědí víc, než ostatní děti (i dospělí), kteří nevěří. Nemohou se proto divit, že ostatní se nechovají ve všem tak, jak si to Bůh přeje. Ostatní nevědí totiž tolik, co ony.

Motivační otázky

(tentokrát mě nijak zvlášť dobré nenapadly, tedy podle uvážení)

- Hádáte se někdy něco se sourozenci, spolužáky? Co by všichni chtěli mít pro sebe?
- Zažily jste třeba ve škole, ve školce nebo na hřišti, že děti udělaly dvě party, které byly proti sobě?
- Jak vypadá asfalt a co se s ním dělá.
- Na kolik věřících lidí si vzpomenete? Jak se jmenují lidé, kteří chodí do kostela?
- Kdo je nevěřící a přece ho máte rádi?

Nápady na hry

Abram zachránil Lota v noci. Děti třeba mohou mít zavázané oči a hlídat uprostřed nějakou panenku a pod. Jedno dítě oči mít zavázané nebude a bude se snažit panenku vytáhnout.

Může se hrát něco jako mikádo – z hromady tyček se musí vytáhnout jedna, aniž by se ostatní pohnuly – jako Abram musel vytáhnout Lota od jeho věznilů dřív, než se té noci „pohnuli“.

Dala by se hrát jakákoliv hra, kde jde o opatrnost, aby si ostatní něčeho nevšimli a pod.

Kam dále

[NŠ Louny](#)

Katechetické cykly

[NŠ Louny](#)

Biblický odkaz (kat)

[Genesis 14](#)